

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu se inapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru insertiuni, sunt a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic în Orăștie (Szászváros).

Setea de știință.

S'au aflat mai ales în trecut, dar' se mai află chiar și azi în mijlocul nostru oameni, cari fiind vorba de viitorul poporului nostru românesc și de aceea ce acest popor poate și mai ales de ce ar putea să facă, ajutorat fiind să se cultiveze din ce în ce mai mult, — clătină din cap și o spun fără multă șovăire, că așa, că pe dincoala, că puțin cred și puțin nădăjdiesc despre densus!

Adeverat că numărul acestui fel de oameni scade și trebuie să scadă, zi de zi mai mult.

Anii din urmă în deosebi, au desmințit în chip strălucit, și desmint mereu astfel de credințe desnădăjdite despre acest popor și a lui menire.

Era, drept, înțelenit și de puține știutor bietul nostru popor, pentru-că n'avea, și n'are încă nici acum, destulă carte!

Oameni cu gânduri mai bune despre el înse, s'au pus cu zel pe lucru se înlătore acest neajuns, se-i dee poporului puțința de a-și câștiga carte, adecă cunoștințe, lumină minții și sufletului, ca apoi se arate lumii ce poate el însuși și ce se poate cu acest neam.

S'a întemeiat o foaie pentru popor, scrisă după puțința lui de pricepere și cu preț după puțința lui de plată, — și în timp neașteptat de scurt mii de oameni din popor setoși de-a ceti și-a înveța, au cerut foaia, și vestea ei s'a lățit din sat în sat, din casă 'n casă, tot mai tare, până în cele mai ascunse locuri, și s'a umplut în scurtă vreme lumea de — »Foaia Poporului.»

Bine întemeiată și răspândită, bucuria întemeitorilor era mare, și mulți aveau credința că acum a mai întemeia și alte loi și a străbate cu ele în popor, e lucru peste puțință.

Noi, oameni care credem și mai mult despre poporul nostru, am dat vicia »Revistei Orăștiei,« menite în deosebi pentru Românii din marele comitat al Hunedoarei, și, pe lângă celelalte, a străbătut încetul cu încetul și foaia noastră și azi e mult cetită în comitat precum și departe în afară peste hotarele comitatului. De cine? de același popor setos de știință și lumină! Și se vor face probe și în alte părți și același lucru se va dovedi!

Aceste ca pilde din istoria foilor.

Dar' avem apoi altele, nu mai puțin frumoase, din istoria altor așezăminte menite pentru stămpărarea setei de carte a poporului.

S'au înființat, deși încă în prea puține locuri, biblioteci scolare, populare, și dacă ele au fost bine întocmite, pretutindenea au trezit plăcerea poporului și au fost și sunt cetite.

În nrul nostru 4 din estan, sub titlul »Ai carte, ai parte,« am scris despre înființarea unei biblioteci »ambulante« la Feldioara, bine alese și întocmite. Despre cum a primit poporul acest nou și bun așezământ merit a-i slugi spre edificarea minții și sufletului lui, eată ce ne spune bibliotecarul dela Feldioara, dl Stefan Taus într'o dare de seamă către comitetul despărțământului brașovean al »Asociațiunii,« și pe care o aflăm publicată în »Gazeta Transilvaniei«.

Onorat comitet!

Cu plăcere voi a vă aduce la cunoștință, că biblioteca este așa de tare căutată încât nu numai că nu se află nici odată măcar o carte în dulap, ci nu sunt de ajuns cărțile, câte se cer în toate zilele.

Poporul nostru astăzi duce o viciață cu totul altfel ca înainte, căci în loc ca să se adune sêrile, Duminecile și sêrbătorile, pe la cârciume să bea la vinars, să se certe și să vorbească de rău pe unul și pe altul, sau să

petreacă într'u făcând nimica, astăzi cetesc cu mare plăcere din cărți; cei bătrâni, cari nu știu ceti, se duc pe la cei mai tineri și ascultă, și îi roagă să cetească mai tare, ca să audă și ei.

Astăzi auzi pe oamenii noștri mergând pe drum, în pădure, ori în câmp, povestind unul cu altul întâmplări din trecut și povestiri frumoase, despre cari înainte nic idee nu aveau. De multe-ori am auzit chiar pe școlari povestind doi câte doi despre cele ce au cetit în cartea, ce-a adus-o tatăl lor din bibliotecă. În scurte cuvinte, această bibliotecă pentru poporul nostru este o lumină, o redeșteptare, o binefacere înzecită.

*

Ce vor să zică toate acestea? Nu oare aceea, că poporul nostru este cu adeverat însetat după știință și primitor al ei, dacă numai frunțașii și binevoitorii lui îi vin într'ajutor?

Ear' dovedită fiind atât de curat însușirea lui de a primi știința și lumina, și pe lângă aceasta dovedită fiind bărbăția lui și voința tare de a merge înainte, cum a dovedit-o mai ales în anii din urmă, mai are cineva drept a se îndoi de un viitor frumos și bun al acestui popor? Hotărît — nu! Numai noi să ne așternem cu toții și pretutindenea pe lucru, a-i pune la îndemână cât mai multe mijloace de a se deștepta, prin școli bune, foi bune și cărți răspândite între el!

Pentru »Manifest« După știri primite de »Tribuna,« guvernul ar avea de gând să tragă la răspundere pe cei 7 domni din comitetul național, cări au publicat și scris »Manifestul«. Aceasta sub cuvânt că n'ar mai avea drept să păsească în fața publicului ca conducători ai partidului național, după-ce el, guvernul, prin un ucaz a oprit lucrarea mai departe a comitetului și partidului național român!

Într'o curte întunecată și incunjurată de un zid gros.

»Anunțata, inimioara mea, lumina ochilor mei,« zise servitoarea cea bătrână, abia mai răsufând de fugitul cel iute, »Exelenția Sa unchiul Francesco a venit acasă; dl Metropolit eară-i aicea; aibi curagiu, porumbața mea, el negreșit îți va ajuta!«

Anunțata ridică fața în sus, o față de o frumuseță rară pentru care e pismuită de toate pretinile ei, și admirată de întreaga mulțime de artiști din Roma.

»Crezi tu iubita mea Antonie?« zise fata cea tineră încet, și în ochii ei întunecați, luc pe o chipă a rază de nădejde. »Ah, este cu neputință! Gândește-te numai la aceea, că el este Metropolitul nostru și a sfintei biserici.«

»Aibi nădejde, și dacă ar fi chiar și Tatăl Sfânt,« șopti Antonia »nu ești tu cea mai plăcută a lui? Vino în jos, ca să fii și tu de față când bună-ta îi va povesti toată întâmplarea. Poate spune ori și ce bătrâna cea răutăcioasă, dacă nu vei fi și tu de față, ca ființa ta să o facă de minciună.«

Anunțata oftă: »Dar' asta este toată dreptatea, iubita mea bătrână, și unchiul meu ori-și-cât este de bun față cu mine, totuși trebuie să gândească și el ca buna. El doară este preot al sfintei biserici și nu poate să gândească altcum.«

Dl Rubin Pațița a și fost chemat pe 28 Febr. la poliție pentru asta.

În înțelesul poruncii ministeriale opritoare, poliția de pretutindenea are să tragă la răspundere pe cei-ce ca »membri ai partidului național român« ar mai eși la iveală cu vre-o mișcare.

*

»Zastava prigonită«. Inflăcărata foaie naționalistă sêrbească »Zastava« prețioasa moștenire dela Miletici, îndură și ea grele prigoniri din partea guvernului unguresc, cum îndura »Tribuna« noastră cea falnică odinioară.

Pe ziua de 24 Febr. n. curtea cu jurați din Seghedin puse pe tractarea unui proces pornit contra »Zastavei« pentru un articol despre »Însemnătatea congresului naționalităților«. Scriitorul Vladislav Stancov înaintase rugare de amânare a tractării fiind densus împedat a veni. Jurații nu 'i-au luat rugarea în socoteală și l'au judecat în lipsă, la un an și jumătate temniță de stat și 500 fl. pedeapsă în bani.

Voește guvernul să nimicească această foaie a fraților noștri Sêrbi și pe ei se-i înfrice. Credință tare însă avem, că probele ce față de ale noastre foi zeci de ani nu l'au dus la sfârșitul dorit, nu-l vor duce nici față de luptătorii Sêrbi!

Dr. Svetozar Miletici.

Dumineca trecută Sêrbii din Ungaria au ținut mare sêrbătoare națională. Cel mai înflăcărat luptător pentru drepturile poporului sêrbesc, Dr. Svetozar Miletici a împlinit 70 de ani de viață, și într'u cinstea lui poporul sêrbesc a pus la cale pe ziua aceasta, mare sêrbătoare a bătrânului și prin el a ideilor pentru care el s'a jertfit în adevăratul înțeles al cuvântului. Eată câteva date din viața lui:

S'a născut din părinți sêraci, la 1826; a învățat luptând cu multă lipsă. Era deja ca student un naționalist foarte înflăcărat. Pe când isbucnește revoluția în 1848 el e de 22 ani. Aci începe el a se arăta în toată tă-

»Apoi se-l... urmă Antonia năcăjită și tremurând de soarta iubitei sale. Dar' îngerășul meu, ce se va întâmpla dacă tu de acum îți perzi curagiul, înainte de a face vre-o încercare?«

Anunțata își puse mâinile ei cele albe și fine peste olaltă.

»De ași muri, bună Antonie! Ce pomană 'și-ar face sfintii dacă m'ar lua la sine, dar' ei nu o fac; și ei sunt superați pe mine.« Și sfășiată de durere își razimă capul de scândura cea îngustă a ferestrei și plânse, ca și când ar fi voit să-și stingă viața în lacrimile ei!

»Maică binecuvântată!« zise bătrâna spăriată, »cine va vorbi așa? Dar' ascultă numai cum strigă doamna cea bătrână! — Da, da, strigă numai! — Ascultă-mă iute inimioara mea, tu doară știi cum te iubesc eu. Nu te-am ținut pe brațe, când erai abia așa de mare ca mâna mea? Nu eu am fost aceea după care mai întâi îți-ai întins mânuțele tale mici? Ți-le spun aceste toate, ca să știi că dacă toți vor fi împotriva ta, Antonia cea bătrână nici-odată! Auzi eară-și strigă doamna! poate că așteaptă cu Exelenția Sa cu tot, mai ales de vor fi contra scumpei mele! Dar' încă nu știm nimica sigur, și pentru aceea, trebuie să încerci tu cu rugămintea și să te lingușești puțin, ca să-l câștigi pe partea ta. Acumia mă duc să fac de mâncare. Li voi frige puilul cel mai gras

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI“

Prin văi sihastre.

Am fost azi prin văi sihastre
Și gândind la tine-am plâns, —
Cu a ta de-odată, dragă,
Veseliu mea s'a stîns.

Căci în suflet îmi străbate,
Și mă nfrânge-a la privire,
Când o ved, atât de blândă,
Cât de plină-i de măhnire!

Ah că n'am puterea care
Tot se schimbă 'n lume poate:
Ți-ași spor zilele 'n aur
Și 'n azur și 'n purpur toate!

Ear' pe tine 'n stea schimbată
În zenit te-uș ridică,
De-acolo să privești lumea
Blândă, albă, rece stea...

Să nu te mai întristeze
Pisma oamenilor rîi.
Nici de-alc lor vorbe, lacrimi
Mai înnece ochii tei,

Numai eu să am putere
Să urc calea pîn' la aștri,
Fericit, de tine-aproape,
Să-ți sărut ochii albaștri...

I. Moța.

Unchiul Francesco.

Novelă de Villamaria.

Trad. de Letiția E. Roșca.

O trăsură grea de călătorie venea huruind prin străzile înguste ale Romei, și se oprî înaintea unei case mărețe. Zgomotul roatelor a atras la fereastră pe locuitorii casei, și când ușa trăsorei fu deschisă de un servitor, se auziră strigăte de bucurie din toate părțile:

»Francesco! iubitul meu fiu,« strigă d-na casei, care peste capul buclat al unui copil privea prin geam.

»Fratele meu, fratele!« șoptiră buzele femeii mai tinere cu un mic oftat, dar' cu toate aceste zimbînd veselă.

»Unchiul Francesco eară e aici!«

»Unchiul Metropolit vine!« începură să strige copiii, fugind pe ușa afară înaintea lui!

Antonia servitoarea cea credincioasă și de mulți ani, a casei, urcă iute treptele cele late de peatră și deschise ușa unei odăi mici, a cărei fereastră împodobită cu flori ducea

ria și îndârjirea lui. Vorbitor înflăcărat, atrăgea ca magnetul poporul în jurul său și se asvârlea cu el asupra Ungurilor, luptând pentru libertate! După revoluție sfârșind cu școlile, se face avocat și lucrează la o foaie care după câțiva ani, e nimicită prin multele procese de presă ce i-s-au făcut. A încetat la 1864. La 1866 el scoate altă foaie nouă, „Zastava” (Steagul) care apare și azi. Dela 1868 el se lasă de advocatură, deși era foarte cercetat și trăește numai pentru foaia prin care dorea să-și miște și ridice poporul. Prigonirile cad ploaie pe el. Poporul îl susține. Procesele de presă îl sâracesc. El jertfește tot. E ales deputat. În dietă e leu răcnitor în contra nedreptății guvernului lui Tisza Kálmán. Nu-i scapă nimic din vedere ca să nu iee pe ministru la răspundere în fața dietei. Tisza Kálmán își musca buzele de necaz, și i-a pus gând rău îndrăgănelui luptător. La 1876 sub cuvânt că ar fi conspirat contra statului, dă poruncă să-l închidă. În 16 Iunie noaptea 14 soldați năvălesc în casa lui Miletici, îl ridică din pat și-l ține în temniță, ear' în ziua următoare îl duc la Budapesta, îl închid în prinsoarea „Fortuna” și-l ține acolo **nejudecat 18 luni**. După 18 luni îi dau o pedapsă de 5 ani temniță! În temniță îl chinue cumplit, nedându-i foi și cărți de ceit de cât de cele unguerești, ce cu atât mai vârtos se-l invenineze. Un gendarm înarmat îl pândea mereu prin o ferestruică în părete. Femeea sa cu 9 copii rămasi fără sprigin, îl putea cerceta numai în 3 săptămâni odată, și și atunci numai 10 minute!

Starea asta l'a istovit pe bietul om. După trei ani și jumătate el era zdrobit și cu trupul și cu mintea, — neburise! Atunci l'a slobozit Tisza din temniță, dar' nu mai inult ca ce a fost, ci ca pe o umbră abia a marelui de odinioară! Așa a rămas până în ziua de azi, cu mintea întunecată, desi nu reu detot. Munca lui însă, desi nu atât de cu tărie ca sub el, s'a urmat de alți bărbați sârbi și se urmează și azi.

Intru cinstea acestei prea vrednice de cinstie jertfe a credinței și doririlor sale nobile, au fost Dumineca trecută mari sărbări sârbești în Novisad.

Românii, am luat și noi parte la această sărbare a poporului frate de suferințe, trimițând din multe părți scrisori și telegrame de îmbărbătare și felicitare.

Din Sibiu a trimis o telegramă în limba sârbească dl Dr. I. Rațiu, — alta redacția „Tribunei”.

Din Orăștie s'au trimes două telegrame, și anume următoarele:

„Zastava” Novisad.

Felicităm națiunea sârbească ce sărbeară pe marelui luptător Miletici și printrănsul marile idei pentru care el s'a luptat! Jivio!

(Urmează 14 iscălituri)

A doua telegramă a fost trimisă deosebit din partea redacțiunii noastre, și anume:

„Zastava” Novisad.

Sântem cu inima la sărbătoarea Voastră. Trăiască alianța naționalităților, pentru care Miletici s'a luptat!

Redacția „Revistei Orăștiei”.

care îl am; îi voi da din prăjitura care-i place lui atât de mult, ear' după aceea când se va așeza pe balcon, îți voi face un semn, și tu se vii, se șezi cu ei împreună. Vrei, lumina ochilor mei?

Și bătrâna își trecu mâna ei cea aspră peste fața lucie a frumoasei fete, și o sêrută cu o gingășie, mai mare poate ca însași mama ei, decând cu întemplantarea asta.

Fata făgădui bătrânei toate; că o se vie în jos când îi va da semn, că o se facă toate ce vrea, și cu cuvintele aceste își ridică ochii cei frumoși privind asupra bătrânei care se depărta precum venise, dară în ochii ei nu se mai vedea nădejde, ci desnădăjduire și durere.

Vocea doamnei se auzi acuma strigând tot mai tare și mai nerăbdătoare după Antonia.

Cina trecuse, familia cea mică se așezase după datina italienească pe balcon, respirând aerul cel curat, ce venea despre Monte Pincio. »Și Anunțata?» întrebă Metropolitul care ședea între mama și sora sa. »Imi e dor de favorita mea și voi nici că mi-ați spus unde este, nici cum îi merge».

De-odată se auzi un șgomot pe treptele cele de piatră, și Anunțata, care de vre-o câteva minute sta după ușe cu bătae de inimă, fu acuma mână în jos cu puterea de Antonia.

Știri politice.

Austria și Ungaria.

Legăturile dintre cele două jumătăți ale Impărației noastre, Austria și Ungaria, au fost în timpul din urmă zguduite nițel de pornirile nu prea preținoșe ale unei părți față de cealaltă. Fiind se se înioască pe alți 10 ani legătura economică dualistică între Ungaria și Austria, Ungurii au început să facă cereri tot mai îndrăznețe din care se tragă ei mai mare folos, așa că dietele provinciilor din Austria au aflat de bine a cere, ca guvernul să nu mai încheie cu Ungaria legătura veche!

Ungurii de altă parte vor să pună la cale mari adunări în țeară, care se ceară că nici ei se nu mai lege cu Austria învoiala de mai înainte, să rămână fiecare jumătate de împărăție cu cârmuirea sa economică neatârnată!

Un lucru acesta care ne arată că nu-s tocmai de-o tărie vecinică peste tot, legăturile de azi dintre aceste două țeri!

Nouă lege electorală în Austria.

Guvernul din Viena va schimba în curând legea despre alegerile pentru dietă, **lărgind în chip însemnat dreptul de alegători**. Foarte mulți din aceia cari până aci n'aveau acest drept, îl vor dobândi prin noua lege!

Ungurilor, când aveți de gând să înțelegeți că trebuie să o faceți și voi aceasta, dacă vreți să mai fiți socotiți cât de cât popor europeanesc?

De-ale Bulgariei.

Înrîurirea rusească vrea să se înțepenească din ce în ce mai tare în Bulgaria, pe toate căile ce numai îi stau deschise. Între altele mulți negustori mari ruși vor să între în legături cât mai strinse cu negustorii mai de frunte bulgari, mijloc ce le dă apoi dreptul de-a veni mai des în atingere cu ei și a-și face așa și mendrele politice. Țarul le cere apoi Bulgarilor se-și întocmească oastea cu deseversire după chipul și asemenea oastei muscălești, și altele. E însă adevărat că această prea mare „dragoste” rusească, a pus pe gânduri și pe Bulgarii mai cu iubire curată pentru neamul lor. Partidul în fruntea căruia stase Stambulov, omorât în chip mișelesc pentru-că era contra primirii jugului rusec, s'a pus pe lucru și mulțime de ofițeri sunt pe partea lui!

Dar' nu cu strigătul de bucurie, cu care totdeauna fugea înaintea Unchiului, ci treaptă de treaptă sficioasă și cu ochii în jos se cobora ea, și buzele ei roșii, erau acum palide și tremurau. Metropolitul privi în sus și îndată văzu că dragei sale copile îi lipsește ceva, că trebuie că o apasă vre-un chin, și inima lui simțea milă pentru ea, pe care o cunoștea de când s'a născut, și a cărei inimă este așa curată ca și fața ei cea îngerească.

»Anunțata, copila mea!» zise el mergându-i înainte. »Tu ai putut să te rabzi acasă știind că sânt eu aicea, fără să vii spre a-mă saluta? Ai putut sta ciasuri întregi fără a veni la Unchiu-tău Francesco? M'ai uitat draguța mea, în lunile aceste în care am fost depărtat!»

La cuvintele aceste pline de iubire, ridică Anunțata ochii spre unchiul ei prea stimat, și ochii ei întâlniră ochii lui care o priveau plini de iubire. I se mpără că ea nu e vrednică de atâta iubire, și pentru aceea nici nu îmbrățișă pe Unchiul ei, ci îi sărută amândouă mâinile cu umilnță.

El se plecă pretinos asupra ei, și o întrebă cu iubire: »Ce-i lipsește favoritei mele copile? Nu poate se-i ajute Unchiul Francesco cumva, ca zimbetul ei cel vesel se răsără earăși pe fața și buzele ei?» (Va urma).

Pasivitatea.

Se află încă și azi între Români oameni, cari țin că politica noastră rămânească de a nu lua parte la alegerile de deputați pentru dietă, e greșită, e o eroare politică.

Noi ținem însă din contră, că între împregiurările de azi, și având în fruntea țerii guverne ca cele ce se perëndesc de vre-o 25 ani încoace, necinstitoare a dreptății și a legii însași, e singura politică bună, pe care o putem urma!

Cei-ce o țin de greșită, au fost an după an și sânt acum tot mai des, desmintiți de întâmplări și hotăriri departe de noi Români, ivite în sinul altor popoare nemaghiare, ear' acum în a chiar poporului maghiar din țară.

Nu-i de-a lupta la alegeri contra acestui guvern, atâtea sânt mijloacele siluitoare și pécatoase de care se folosește el intru a-și repune pe potrivnici!

Incredințați cu vremea despre acest adevăr, după noi au hotărît și Sârbii și Slovacia același lucru, se nu mai iee parte la alegerile de deputați, unde poporul sau e corupt cu beaturi și bani, sau dacă are bărbăția de a respinge dela sine stricaciunea, e chinuit, prigonit, nedreptățit, pus în fața baionetelor și a țevii puștilor!

Acum acest lucru încep se-l înțelege și se-l urmeze *ungurii ei însiși*, în mai multe locuri.

În zilele acestea opoziționalii din comitatul Ciongrad, văzând câte fărădelegi săvârșește partidul guvernului față de ei la alegerile pentru congregație, au hotărît *pasivitate*, și nu s'au mai dus la adunările comitatului de loc!

De-asemenea în comitatul Nograd opoziția a hotărît să nu mai iee parte la viața publică deloc, câtă vreme va dăinui felul acesta de cârmuire, cu puterea și meșelia din partea guvernului!

Așa și în alte părți. Pentru-că ved oamenii, că n'ai cu cine te prinde, se luptă luptă cinstită. cu acest guvern și zbirii sei!

Acestea în ajunul mileniului, când guvernul ar trebui să lucreze așa, ca cel puțin Ungurii să nu aibă cuvinte a fi triști și superați pe așezemintele țerii, dacă sântem, de mai altfel nu trebuie, noi nemaghiarii toți!

PACEA LUMII

Italienii în Africa.

Stăpânirea Italienilor peste părțile lor din Abisina (în Africa) încă tot nu se poate stabili. Pace n'au putut face; lupta între trupele italiene și populațiunea ce nu vrea să știe de stăpânirea lor, se urmează. La 20 Febr. o telegramă venită de acolo spunea că în lupta de lângă înălțimile Seeta și Alequa, Italienii au avut vre-o 50 de morți și tot pe atâta răniți și trei ofițeri căzuți. Dușmanii ar fi pierdut vr-o 200 de soldați.

Răscoală în China

În China s'au *resculat trupele* în contra stăpânirii și a mai marilor lor. Au dat foc unui magazin cu dinamită, care esplodând a omorât vre-o 200 de oameni și a rănit pe foarte mulți! Pe un căpitan l-au omorât. Pe un general l-au prins și îl vor omori negreșit și pe el. Ofițerii străini aduși ca instructori pentru armată, au scăpat până acum sănătoși, apărați de locuitori.

Din Constantinopol.

În Constantinopol ear' au prins și închis o mulțime de inși ce pregăteau conjurație contra Sultanului. Sânt și mulți ofițeri între ei. Sultanul nu vrea să mai iasă din curte nici la biserică și cere se-i ducă moaștele lui Mohamed în palat și acolo să slugească. Guver-

nul nu vrea să știe de asta nimic. În-cordare și ferbere mare!

Din Macedonia.

Din Sofia se telegrafează că mulțime de Sârbi umblă pe acolo ca să câștige tineret pentru revoluția ce se pregătește să isbucnească în Macedonia.

Spre Africa!

Italia a pornit în zilele acestea spre Africa nouă trupe, cu cari laolaltă trupele ei în Africa se fie 42,000 de oameni, 106 tunuri etc. Joi, în 27 Febr. Regele Umberto a mers însuși în Neapol de-a salutat trupele pornitoare cu corăbiile spre țermuri depărtate.

Necuviincioasă.

„Tribuna” din Sibiu (sau mai drept spus redactorii ei cei noi), și-a pierdut în timpul din urmă tot rostul și cumpătul în vorbire. Despre cei-ce nu se dau la per, după ea, „Tribuna” de-acum scrie în așa chip, că-ți roșește obrazul văzând că intr'adevăr e foaie românește scrisă aceea pe care o ai înaintea ochilor, și încă „Tribuna” cea până mai ieri atât de stimată și de nepretenii sei chiar.

Decând cu noua schimbare prin care a trecut, nici pe departe n'am cetit în ca articli atât de aspri, necruțători și nedrepti despre Unguri spre pildă, precum am cetit despre întemectorii ei, despre propriul seu trecut, despre cei-ce au iubit'o și au susținut'o ca fală a lor, și despre noi ei dela „Revista Orăștiei” fiindcă ținem încă la aceia cari pe ea au fondat'o și au înălțat'o așa de sus precum era mai până ieri!

Indeosebi și-a eșit din săritce, ca mușcată de șerpe, văzând adausul dela numărul nostru trecut. Ne învinue greu că am descoperit lucruri, ce se vede, că au fost pregătite ca taine deseversite se rămână pentru lumea mare, ear' lumea se se trezească numai deodată iarăși cu fapte implinite, în fața cărora se stea uimită fără a le putea înțelege! Decât că osândind pe cineva pentru-că ridică vëlul de pe pregătirea alor astfel de fapte, — pe tine însuși te osândești!

Dar' nici de altfel nu se cuvine »Tribunei» deloc să se supere. Și ca se înțelege că nu i-se cuvine, îi aducem aminte de câteva isprăvuri de ale ei decând e precum e.

Vre-o 25 de Români din toate părțile, prevăzând nenorocita desvoltare ce vor lua treburile naționale, după-cum se vedeau la Sibiu semnele, țin o adunare »confidențială» foarte confidențială, la Brașov, în care hotărâre se roage pe Dl Dr. Rațiu să nu împingă lucrurile în halul în care astăzi le vedem în-pinse, ci să meargă înainte cu politica probată și bună de până aci. Despre desbateri și hotăriri s'a luat protocol și protocolul s'a tipărit în exemplare puține și numerotate toate. O »mână amică» însă i-a dat și »Tribunei» un protocol și »Tribuna» nu s'a mulțumit cu a ști cine a fost la consfătuirea dela Brașov, și ce s'a hotărât, ci a publicat în fruntea sa protocolul întreg cu toți cei scriși întrănsul, denunțându-i astfel poliției ca pe unii ce țin adunări secrete ca »membri ai partidului național român» disolvat de ministru, pentru-ce pot fi trași la răspundere și pedepsiți. Și ne-a înjurat apoi ea însași pe toți și ne-a batjocurit și ne-a dat săptămâni de-arândul pe gura tuturor cari numai au voit se iasă acum odată și ei la iveală ca oameni cu pricepere și »durere de inimă» pentru ale nației treburi și conducere!

Își poate ori-cine inchipui cum ne-a ticnit lucrul acesta, cu atât mai vârtos, că între denunțării prin »Tribuna» se aflau și doi profesori cari puteau și mai pot încă simți foarte greu urmările acestei voinicoase denunțări. Dar' cu toate astea ce-am făcut noi? Ne am pus pe înjurate ori ne-am arătat noi necăjiți? Nu, ci ne-am susținut fapta noastră, ne-având de ce ne rușina de densa!

»Crisa» a isbucnit. Mai mulți inși, oameni ce se interesează mai cu dinadinsul de treburi naționale, și-au dat o întâlnire la Orăștie.

»Tribuna« a aflat despre ea, căci nu s'a făcut vre-o mare taină dintr'ea și în ziua întâlnirii dimineața, cine avisează sub titlu „*Alarm!*“ lumea, și în lume este și poliție, despre intruire, numina chiar cu numele persoane ce vor lua parte? — „*Tribuna!*“

Și am înjurat-o noi pe »Tribuna« macar acum pentru această nouă faptă a ei? Nul Nici n'am pomenit de ea, ca și cum nimic nu ne-ar fi supărat, nici stricat, ci dacă ni s'ar fi cerut, am fi susținut și de astă-dată fapta noastră, *ne-având de ce ne rușina de densa!*

Acum că noi am dat voce unui domn ca, cu propria semnătură, se deie publicității o scrisoare, care se desvelne lucruri ce se pregătesc pe căi necorecte, „*Tribuna*“ ne înjură cum doară nu s'a mai înjurat în foaie românească, declarând lucrul acesta de „*ticăloșie*“, „*mișelie*“, „*dmuțare*“, *mai păcătoasă decât cum ar pute-o face agenți de-ai lui Lessenszky* — etc., Doamne apără! se ici câmpii se n'o mai auzi. — *car pentru faptul însuși descoperit prin publicarea scrisorii d-lui Dr. Rațiu — n'are nici un cuvânt de apărare!*

Astfel stând lucrurile, ni se pare că »zvêcolirile« pe uscat, totuși nu la noi se întâmplă, ci la Sibiu în »marca națională (de glod) dela »Tribuna,« care simțindu-se strimtorată, și-a pierdut rostul și a ajuns a fi foarte necuviincioasă.

Țigăniilor din numărul seu de Luni, puse sub ochii cetitorilor ca corespondență din Orăștie, nici că răspundem. Sînt isbucniri neputincioase și ordinare, asupra cărora se stă de vorbă și cari se publică numai într'o foaie ce nu se mai cinstește nici pe sine nici pe cetitorii sei!

Postă minunată!

La noi ca nicăiri aiurea!

E știut că în toate statele la taina scrisorilor se ține cu multă sfîntenie, și poștele pun mare grigiă pe aceea, ca scrisoarea dată lor pentru ducere unde-va, să ajungă întregă, *neatinsă*, la mâna adresatului. Se socotește ca o urită fărădelege a sparge ori ceți scrisoarea cuiva. Nici o foaie de sub fașie nu ție-o scoate nimeni, decât adresatului însuși! Nu așa însă în fericita noastră Țară Ungurească. Aci Ungurii temându-se de toate umbrele că le pot resturna cumva statul lor »național maghiar« viețuitor în capul lor numai, dar' nu și într'adevăr, merg în luarea măsurilor de prevenire până acolo, că atacă și taina scrisorilor dacă numai li se năzêrește că ar fi bănuitoare. Îndeosebi ce vine din Țara Românească, mare noroc se aibă să ajungă unde a fost trimis pe post! Eată cea mai nouă și scândaloasă dovadă:

Dl V. A. Urechia, președintele Ligii din București, trimisese tuturor foilor românești dela noi, și celor mai de frunte ungurești, o scrisoare tipărită. N'a căpătat-o nimenea. Dorind apoi să răspundă unei foi ungurești, »Magyarország«, care invinua Liga pentru luarea ei, dl Urechia a scris o epistolă foi numite, spunând, că spre mai deplină lămurire îi trimite de nou scrisoarea cea tipărită. Publicând epistola d-lui Urechia, »Magyarország« spune că nici acum n'a primit tipăritura din vorbă. Cam în aceeași vreme dl Urechia a scris »Gazetei« din Brașov și »Dreptății« din Timișoara și le spune că le trimite în cuvertă de nou scrisoarea tipărită, și amândouă foile declară că n'au primit-o!

Eată cum se cinstește la noi taina scrisorilor! Ție-o desface, o cetește, și dacă nu-i place jupânului poștar, ție-le asvêrle una după alta!

Cine n'a înțeles?

„*Gazeta Transilvaniei*“ din Brașov în numărul seu 32 din Duminica trecută zice că noi și »Foaia Poporului« din Sibiu, *nu am înțeles* lucrul bine, vorbind despre »Biblioteca ambulantă« dela Feldioara (vezi „*Revista Orăștiei*“ Nr. 4). Spunând că greșite lămuriri ar fi dat despre aceasta »Foaia Poporului«, »Gazeta« scrie:

»Nu mai puțin greșite sînt explicările ce le dă o altă foaie românească, anume »*Revista Orăștiei*« care între altele zice despre biblioteca ambulantă întemeiată de noi, că ar avea membri cu taxe anuale de câte 1 fl! etc.»

În Nr. 11 al »Gazetei« din estan, după care ne-am luat noi în descrierea bibliotecii,

aflăm publicate instrucțiile după cari e a să administra biblioteca. În aceste instrucții *arcolul I*, sună:

„*Art. I. Din taxele membrilor ajutători (1 fl. la an) și binefăcători (1—10 cr. la an) se întemează o bibliotecă*“... etc.

Dacă cuvintele acestea se pot altfel înțelegi și nu așa cum noi am spus, că adevărat biblioteca are membri ajutători cu 1 fl. la an și binefăcători cu 1—10 cr. la an, — atunci da, am greșit, dacă însă așa sînt a să înțelegi, atunci nu-i frumos dela »*Gazeta*« că ne arată publicului ca pe o foaie ce ar fi dând știri greșite cetitorilor sei.

Aceiași nedreptate o face și »*Foii Poporului*«, în vreme ce articolul IV din aceleași instrucții arată că și numita foaie a scris bine.

NOUȚĂȚI

Abonații nostri le-am pus tuturor ieri și azi la postă, drept adaus la numărul de față, broșura d-lui I. Slavici „*Tribuna și Tribuniștii*“, tipărită în tipografia noastră »*Minerva*« în Orăștie. Aceași broșură a apărut și la București, dar' fără adausul de documente cu care a apărut la noi. Cetind broșura aceasta, mulți dintre aceia cari nu erau dumeriți asupra ținutei noastre în așa zisa »*crisă a »Tribunei*«, credem că se vor dumeri și ne vor da dreptate, că altfel nu ne puteam purta, ca oameni iubitori de dreptate și doritori de mers *bun* în treburile naționale.

În pensiuine. Dl colonel *Alexandru Lupu*, din regimentul de infanterie 64, comandant al bataillonului din Orăștie, și-a cerut trecerea d-sale în pensie, și se va muta cu locuința în Viena. Dl colonel Lupu a fost în totdeauna un membru stimat și iubit al societății din Orăștie, și pierderea d-sale pentru această societate, e regretată mult.

Casina română din Orăștie și-a ținut Duminica trecută a 13-a adunare generală a sa, sub președința *ad hoc* a d-lui protopop gr-cat. Stefan Pop. S'a luat la cunoștință darea de seamă a comitetului despre starea averii care crește frumos, și s'a ales noul comitet, și anume:

Funcționari următorii domni: Președinte *Dr. Ioan Mihu*; vicepreședinte *Dr. Aurel Muntean*; cassar *Laurian Bercian*; notar și bibliotecar *Ioan Moța*

Membrii ordinari în comitet d-nii: *Dr. Silviu Moldovan*, *Dr. Liviu Bran de Leményi*, *Stefan Pop* și *Petru Belei*. Membrii suplinitori d-nii: *George Baciu*, *George Brassai* și *Nicolau Trif*. În numărul viitor anenunte despre averea casinei.

De-ale vremii. Timpul în Orăștie și jur e foarte schimbăcios. Întăile zile ale săptămânii erau calde, ca de primăvară plăcută. Joi a început de-odată să ploaie, ear' azi, Vineri, ne-am trezit în zori cu casele coperite cu zăpadă și peste zi ninge încet într'una.

La Brașov s'a văzut, acum în iarnă încă, Luni după amiază, un *curcubeu* frumos, ear' seara înprejurul unei cerc galbăn vinețiu de o mărime neobicinuită.

Secretar consistorial. Dl *Dr. Elia Cristea* absolvent de teologie și filosofie, a fost ales definitiv de secretar al consistorului gr.-or. din Sibiu.

„*Manifestul.*“ „*Dreptatea*“ din Timișoara, luând o scurtă notiță despre »*Manifestul*« din care noi am făcut extras mai lung în numărul trecut, zice la sfîrșit: »*În fine constatăm că nouă (»Dreptății«) numitul manifest nu nu s'a trimis de-adeptul spre publicare, cu atât mai puțin am fost recerțați în această privință din partea cuiva*«

„*Gazeta Transilvaniei*“ reproducînd declarația »*Dreptății*« adauge; »*Nouă (»Gazetei Transilvaniei«) de-asemena nu ni s'a trimes Manifestul uici rugați n'am fost sê-l publicăm*«.

Însemnăm din parte-ne, că nici nouă (»*Revistei Orăștiei*«) *Manifestul* nu ni s'a trimis nici recerțați n'am fost sê-l publicăm.

Acestea numai tocmai ca să se știe, că afară de »*Tribuna*« cea nouă, toate celelalte foi politice, au fost trecute cu totulul tot cu vederea la publicarea *Manifestului!*

Nou medic român. Dl *Ioan Rednic* din Dragomirești (Marmația) un tiner harnic și simpatic, a fost înaintat la 15 Febr. la gradul de doctor în științele medicale. Felicităm de tinerul doctor.

Influență. Cunoscuta boală provenitoare din receli, „*influența*“ bătue în Orăștie și jur. E împreunată și cu dureri de gât.

Un omor mișelesc. Pe la sfîrșitul lui Octomvrie a. tr. s'a sêvêșit în Poiana-Tekereu (comitatul nostru) un omor pe cât de urit pe atât de mișelesc. Unguroaica Molnár Anna, era măritată după Italianul *Cipriano Petrino* ce lucra de vre-o 15 ani în băile de acolo și din apropiere. Nevasta-sa apucase însă în dragoste neiertată cu un alt ungur mai tiner, și i-au pus gând rău nenorocitului Italian. Pe la sfîrșitul lui Octomvrie a. tr. venind Petrino într'o seară acasă ostenit, a început să bea cu femeia sa și cu ibovnicul ei, și chefuind s'a amezit de tot și s'a culcat. Din seara aceea nu l'a mai văzut nime pe Cipriano. Bătând cu vremea la ochi lipsa italianului, s'au pornit bănueli și s'a pus la cale cercetare contra bănuțiilor, și prin Ianuarie au fost închiși în temnița din Deva, și s'a aflat că într'adevăr ei îl omoriseră pe Petrino tăindu-i capul, și-l îngropaseră în camera casei sale. Vom da amênunte într'un număr viitor despre fapta acestor bestii, ear până atunci mai scoatem numai la iveală, că vrednicia descoperirii și prinderii criminalei femei și a ibovnicului seu, cari tocmai se pregăteau să se ducă de pe acolo, — e a dlui notar *Petru Robotin*, care a chemat gen-garmeria, le-a spus bănuelile și a lăsat sê-i ducă la locul lor, în temniță.

O folositoare descoperire. De curînd doi Români din Budapesta au scos la iveală o prețioasă descoperire. Sînt d-nii *Iuliu Florea* și *Alexandru Oltean*. Ei au descoperit un mijloc prin care se preîntîmpină nenorocirile ciocnirii de trenuri, și e întemeiată descoperirea pe puterea electricității. Aplicată la trenuri, mășinăriile din vorbă simt la mare depărtare de curva alt tren le vine în față, dau semn și trenurile se opresc. S'au făcut probe cu trenuri mici și s'a dovedit de foarte adevărat. Aplicarea la toate trenurile țerii noastre, ar costa vre-o 40—50 milioane fl.

O nenorocire în Transvaal. La 20 Febr. în orașul Johannesburg din Transvaal (în America) s'a întemplat o mare nenorocire. O parte de oraș, locuită de poporațiune mai sêracă, a fost de tot sfărîmată de o groaznică aprindere de dinamită. Ca opt cară de dinamită erau înmagazinate la un loc, și de-odată întregă s'a aprins producînd o dedunătură și o sguduitură de nedescris! A dărîmat într'o clipă toate casele din împrejurime până la jumătate de chilometru. N'a rămas în orașul tot ferestri nesfărîmate! În clipa următoare detunăturii, zburau prin aer bucăți nenumărate de lemne, petri și frânturi de trupuri de oameni! Peste 100 de oameni au perit și spitalele sînt pline de răniți. S'au început adunare de ajutoare pe seama nenorocitorilor. Explodarea ar fi urmat din nebagare de seamă, și umblare ușuratică cu dinamită, pe care o aveau adunată încă din vremea războiului din lunile trecute.

Vedere orbilor. O foaie rusească aduce o știre, care dacă se va dovedi de adevărată, e chemată a stârni în omenime o bucurie mare. Un profesor din Moscva, anume, făcînd adâncite cercetări fizice, ar fi găsit chipul cum *orbilor din naștere se li se poată da vederea!* Încercările ce le-au făcut au dus la sfîrșit îmbucurător, așa că orbi din naștere, au văzut curat ferestrele casei și în urmă au putut deosebi pe oameni din jurul lor!

Din public

Mulțămită publică.

Comitetul arangiator a producțiunii teatrale date în Romos la 6/18 Ianuarie a. c. își împlineste placuta datorie de-a aduce și pe această cale adâncă mulțămire On. public român din Romos și jur, care și de astă-dată ni-a dat tot sprijinul la frumoasa reușită morală și materială o producțiunei. În deosebi mulțămeste petru suprasolviri D-lor I. Vulcu (Orăștie) 1 fl. N. Dubleș not. 1 fl. Ios. Popoviciu preot (Vaideiu) 70 cr. An. Boldor învăț. (Jibot) 70 cr. C. Bratu comerc. 70 cr. Z. Tilicea preot 50 cr. J. Rotisch ad. not. 20 cr. și L. Jurca învăț. (Romoșel) 20 cr.

Venitul curat al producțiunei a fost 12 fl. 88 cr.

Romos, în 7/19 Februarie 1896.
Ioan Fleșeriu George *Mariușiu*
presedinte. cassar
Intrebare. Un domn din Orăștie a mai trimis din acest privilegiu 1 fl. la adresa școlaii rom. gr.-or. dar' nu-l știm cine e și așa a rămas nepomenit în lista de mai sus. E rugat să binevoiască a ne împărtăși numele, ca sê-i putem aduce mulțămită și dînsului.

Dare de seamă publică.

La serata teatrală ca s'a arangiat în Cugier la 2 Februar st. n. în folosul *bibliotecii școlare*, au încurs următoarele suprasolviri: Dela dl Ioan Ștefănescu 3 fl. dl Precup Herlea

not. 1 fl. dl Porfirie Nicoară (înv. Vinerca) 1 fl. Costandin Viorel (Comerciant Jibot) 1 fl; dl Iacob Lupea 80 cr. dl Costandin Olariu 60 cr. dl Niculae Olariu 60 cr. dl Ananie Boldor (înv. Jibot) 60 cr. Iuon Lupuțiu 60 cr. dl Ion Oltean (comerciant Vinerca) 50 cr. dl Demian Bria inv. 50 cr. dl Simion Bratu (comerciant Cugier) 60 cr. dl Ion Cincora 10 cr. dl P. Truca 10 cr. Venitul întreg 41 fl. 80 cr. v. a. Spese 30 fl. Venit curat 11 fl. 80 cr.

Cu suma aceasta se vor procura cărți pentru *biblioteca școlară*

Onoratalui public se aduce și pe calea aceasta pentru spriginul moral și material cea mai mare mulțămită.

Cugier, la 12 Februarie 1896 st. n.
Valeriu Recean,
inv.

FEL DE FEL

Monument unui sevitor de cancelarie.

De curînd s'a ridicat în Paris, un frumos monument întru aducere aminte de un om cu numele Brare. Eată istoria lui:

În 1870, când Parisul era împresuiat de Nemți, directorul postelor căuta și găsea cu anevoc oameni, care sê-i ducă știrile însemnate peste cercul de fer al dușmanilor, la guvern, care se afla în Tours, și de-acolo să aducă porunci înapoi. Un om simplu, slugitor de cancelarie se instiință într'o zi că voește să încerce și el. Era tată a 4 băeți și se chema Brare. El plecă, trecu cu noroc printre Prusaci și după 48 ceasuri se reintoarse. De 2 ori după asta reușî încă a se furișa și a merge și a veni, a patra oară fu prins de patrulele inimice cari îl legară de un arbore și îl bătură crunt cu nuele! A fost închis, dar' a scăpat și vîzînd că nu se poate reîntoarce în Paris, a cercat să meargă napoi la Tours. Guvernul îl trimite de nou cu o poruncă spre Paris, a cincea oară. Ajungînd la malul rului Seina, ca să nu fie simțit Brare își unge tot trupul cu unsoari, își leagă de gât hârțile cu poruncile, și pe un frig de 10 grade, el plecă pe ghiața rîului, pe noapte întunecoasă! Ghiața se rupe, omul încearcă să înoate. Ce s'a mai întemplat cu el, nu se știe; numai trupul lui mort a fost aflat, străbătut prin frunte de un glonț inimic!

Ce eroism adevărat, neîndemnat de vre-o luptă de întrecere ori ademenit de premii! Acestui eroi recunoascătorena nație franceză i-a ridicat acum monument!

POSTA REDACȚIEI.

D-șoarei Ip. Sêrnca »*Revista!*« A ajuns așa de „*periculoasă*“ că nu vrei să subscrii! De altfel mulțămim.

D-lui *Gr. S. I. în C. Primit*. Mulțumim. Începusem pe cea de față. Îi vine însă rîndul.

D-lui *Aug. Pob adv. M-Lăpos*. Viam trimis broșura cerută a d-lui Slavici.

D-lui *P. Iov. în C.ș.* De asemenea.

D-lui G. Ș. în P. În numărul viitor. Făgăduința că pe viitor ne vei face mai mult de lucru, adevărat ne vei scrie din partea locului, o primim bucurie, și te rugăm să o faci!

Pentru redacție responsabil: **Ioan M. Corvin.**

Anunț.

Subscrisul am onoare a mă recomanda atențiunii onoratalui public și în deosebi onoratelor **oomitete parochiale** a bisericilor românești, că primesc a pregăti tot felul de **icoane bisericesti**, desemnate în **uleiu pe lemn, pe tînichea (pleu), ori pânză**.

Primesc **reparații de icoane vechi** din biserică, de altare, **renovirea auriturilor învechite**, etc. — cu prețuri moderate, și după tocmeală.

Cu toată onoarea.

Ioan Reumann
în Orăștie (Piața-mare 6).

(292) 1—3

LOTERIE.

Tragera din 15 Februarie st. n.
 Budapesta: 48 53 49 86 56

Tragera din 22 Februarie st. n.
 Timișoara: 13 32 52 29 6

Tragera din 19 Februarie st. n.
 Sibiu: 24 85 86 9 72

CALINDARUL SEPTĂMĂNEI
 dela 11—17 Febr. st. v.

Zilele	Călindarul vechiu	Călindarul nou
Dum. 2-a în Post, gl. 6, sft. 6.		
Dum.	18 Păr. Leon Papa	1 Mart. Albin
Luni	19 Apostolul Archip	2 Simpliciu
Marti	20 P. Leon Papa	3 Cunegunda
Merc.	21 Păr. Timoteiu	4 Casimir
Joi	22 † Af. M. SS. Eugenia	5 Frideric
Vineri	23 S. M. Policarp	6 Victor
Sâmb.	24 † Af. cap. S. Ioan B.	7 Toma Ap.

Jucării, Lampe, Lumini și Petroleu

Representanța Primei societăți Vieneze de asigurare de sticlărie.

Am onoare a vă încunoștiința, că am deschis aici în casele D-lui Simion Corvin (Piața școlii Nr. 12) sub firma mea împrotocolată

C. WALLEPAGI

o prăvalie de sticlărie, chipuri, porcellană și marfă de collonie.

Fiind nisuița mea de a servi mușterii mei solid și după dorință, îmi permit a atrage atențiunea onoratului public cu deosebire asupra depositului meu bogat sortat în marfă de sticle și porcelană necesară pentru casă și cuină, ce o primesc din fabricele cele mai mari precum și marfă de colonie, ce o țin calitatea cea mai bună.

Totodată vă notific cu toată stima, că primesc efectuarea de sticlărit și de incadrat (a pune în rame) cu prețurile cele mai eține și în timpul cel mai scurt.

Asigurându-vă de serviciu solid și prompt pe lângă prețuri eține, îmi iau voie a vă cere binevoitorul sucurs și sprigin — și semnez

Cu stimă

C. WALLEPAGI.

(288) 7—15

Requisite de mâncare și mărfuri de argint de China.

Rame de ferești, Icoane sfinte și Oglinzi

93 szám bvgh.
1896.

(289) 1—1

Árverési hirdmény.

Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezenel közhirre teszi, hogy a gyulafehérvári kir. törvényszék 1895 évi 7081 számú végzése következtében Dr. Pap Lőrincz ügyvéd által képviselt Macaveiu Péter javára Tobiás Cornél ellen 600 frt s jár. erejéig 1895 évi november hó 28-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1500 frtra becsült egy „Horneky és Schus“-féle gyárból készült 4 ló erejű mozgonyból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a körösbányai kir. jbiróság 5718—1895 sz. végzése folytán 600 frt tőkekövetelés, és eddig összesen 68 frt 30 kiban biróilag már megállapított költség erejéig Kristyoron a Becsker-féle deszkából készült zuzdájában leendő eszközésére 1896 évi márczius hó 13-ik napjának d. e. 10 órája határidőül, és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintet ingóságok az 1881 évi LX. t. cz. 107, és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Körösbányán 1896 évi február hó 12 napján.

Csucs Gyula
kir. bir. végr.

ANUNȚ.

Subscrisul am onoare a aduce la cunoștința P. T public din Orăștie și jur, că **posed în magaziiile mele, ce le am de un timp de 21 ani,**

TOT FELUL DE PESCARIE

sărată, asigurând On. Public, că pot concura cu ori-care comerciant de această branșă, atât ce privește calitatea mărfurilor, cât și diferența prețurilor.

Posed antune: **Crap mare și mic, Somn, Morén, Plătică, Ciortan, Tarasea (Veveriză), Scrumbii (Heringi),** de mai multe feluri, **Ruși (Muscali)** cu butoaiele, **Lacherdă (Lapardon); Icre negre de România** moi și tescuite, **Icre roșii** moi și tescuite.

Trimet en gros, asemenea și pachete cu posta ori și unde.

Asemenea în **Hațeg și Brașov,** am deposit de aceste mărfuri,

Rog dar' pe On. public atât de aici, cât și din orașele mai sus numite, a mă onora cu comande și a mă cerceta, promițând că-mi voiu da silința a satisfacere tuturor cerințelor On. public, intru cât îmi va sta în putință.

(290) 2—5

Cu deosebită stimă

Vasile N. Bidu

comerciant de pescărie în Orăștie.

Convocare.

Domnii participanți ai însoțirii de anticipațiune și credit »**Hunedoara**«, se invită în virtutea §§-lor 23 și 24 ai statutelor la a

XI. Adunare generală ordinară,

care se va ține în Deva Mercuri la 4 Martie 1896 st. n. la 3 oare d. a. în localul însoțirii.

Obiectele puse la ordinea zilei sânt:

1. Alegerea unui președinte, a unui vice-președinte, precum a doi secretari și doi scrutători.

2. Raportul direcțiunii cu privire la activitatea consiliului administrativ și la starea cassei însoțirii (bilanțul) pe anul 1895; raportul comisiunei de supraveghiere și hotărîrea asupra profitului curat.

3. Statorirea bugetului pe a. 1896.

4. Alegerea comisiunii de supraveghiere pe timp de un an.

5. Eventuale propuneri (§. 29).

În lipsa membrilor receruți, — de preste jumătate a părților fundamentale — adunarea se va ține în înțelesul §-lui 25 din statute la 11 Martie a. c. tot la timpul și în localul indicat.

Domnii participanți pot lua parte sau în persoană, sau prin plenipotențiatii lor, cari asemenea au să fie participanți fundamentali (§. 26); nime nu poate exercita însă mai multe de 20 voturi (§. 10).

În timpul încheerii bilanțului însoțirea a avut 319 părți fundamentale a 50 fl. 15.950 fl.

Din ședința consiliului administrativ al însoțirii »**Hunedoara**« ținută în Deva la 5 Februarie 1896.

A. Moldovan sen. m. p., **A. P. Pecurariu** m. p.,
vice-director. director.
Alexandru Moldovan jun. m. p.,
secretariu.

Active:

1. Cassa în numărar	3826	05
2. In cambii	128740	—
3. In obligatiuni	964	—
4. In mobilier; det. 10%	333	03
5. In anticipatiuni	853	50
6. Taxe de protest	12	83
	134729	41

Contul bilanțului pe anul 1895.

Pasive:

1. Părți fundamentale	15950	—
2. Depuneri spre fructificare și int. Cap.	91422	21
3. Fondul de rezervă	3700	—
4. Fondul de res. special	200	—
5. Reescompt	20698	—
6. Beneficii	280	—
7. Inter. la părț. fund. nerecreditate	306	25
8. Profit curat	2172	95
	134729	41

Spese:

1. Interese la depuneri	5270	82
2. Interese de reescompt	1593	87
3. Remuneratiuni	1560	—
4. Spese diverse	585	12
5. Contributiune	986	80
6. Timbru	55	65
7. Taxe de presentă	269	—
8. Chirie	200	—
9. Deteriorarea mob. cu 10%	37	—
10. Profit curat	2172	95
	12731	21

Contul profitului și perderilor pe anul 1895.

Venite:

1. Interesele de escompt	8818	89
2. Provisiuni	2248	39
3. Accidente diverse	1663	93
	12731	21

Deva, la 31 Decembrie 1895.

Ioan Lazariciu m. p., Avram P. Pecurariu m. p., A. Moldovan sen. m. p., I. Simionașiu m. p.,
cassar. director. vice-director. comptabil.

Subsemnata comisiune de supraveghiere am examinat conturile prezente și confruntându-le cu registrele principale și auxiliare ale însoțirii ținute în bună ordine, le-am aflat întru toate în consonanță cu aceleași și exacte.

(291) 1—1

Deva, la 17 Februarie 1896.

Teofil Tulea m. p. Nicolau Schocander m. p. Ioan Șerban m. p.